

Llei 17/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius:

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 1 de desembre del 2011 ha aprovat la següent:

Llei 17/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Exposició de motius:

L'aprovació de la Llei de l'impost sobre societats suposa la introducció d'una nova figura impositiva en el sistema tributari andorrà que té una gran transcendència tant pel que fa a l'economia interna com a les relacions econòmiques internacionals. No obstant això, s'ha de tenir en compte que aquest tribut incideix d'una forma molt directa en el teixit empresarial del Principat, fet que obliga a prestar atenció que no repercuteixi de forma negativa en el creixement de l'economia andorrana. D'altra banda, s'han detectat algunes deficiències tècniques en el text de la Llei que convé esmenar per tal de garantir el funcionament correcte i eficient del tribut.

Aquestes són les raons que fan necessària una modificació de la Llei que regula l'impost de societats, que és l'objecte d'aquesta Llei. En concret, es corregeixen alguns aspectes tècnics, com ara la meritació del tribut en els casos de trasllat del domicili de l'entitat, la inclusió com a entitat parcialment exempta a la Cambra de Comerç, atesa la seva naturalesa i la seva finalitat, la simplificació respecte al tractament de certes provisions i el respecte a la regulació de les operacions vinculades, que es reubica en l'apartat de la determinació de la base la regulació de l'amortització accelerada prevista per a les noves inversions, entre d'altres.

Les modificacions més significatives són, en primer lloc, el tractament que es dona a les retribucions dels administradors o membres dels òrgans d'administració de les entitats andorranes. En aquest sentit, es parteix del fet que la relació jurídica que hi ha entre els administradors i la societat és de caràcter mercantil i, per tant, quan els estatuts determinin una obligació de retribució a l'òrgan d'administració, aquesta retribució ha de ser sempre deduïble de l'impost de societats, atès el seu caràcter d'obligatori. Per seguir el principi de neutralitat en el tribut, aquesta retribució de naturalesa mercantil es considera una renda procedent d'una activitat econòmica subjecta a aquest impost, quan el receptor és una persona jurídica i a l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques quan és una persona física.

En segon lloc, s'introdueix un règim especial de determinació objectiva de la base de tributació en substitució del règim simplificat. La raó és clara: mentre el sistema simplificat només estableix una senzillesa més gran en la presentació de la declaració de l'impost, el sistema de determinació objectiva simplifica realment el càlcul per determinar la base de tributació i estableix per a petites empreses un percentatge estimatiu de les despeses. Això facilita als obligats tributaris determinar el seu tribut i permet que l'Administració en tingui un control. Aquest règim és voluntari i per evitar l'aprofitament indegut es preveu que l'exercici de l'opció vinculi l'obligat tributari per un mínim de tres anys, a excepció que no compleixi les condicions exigides per la Llei. En aquest cas, l'exclusió es produeix en l'exercici posterior a l'incompliment.

En tercer lloc, es modifica el règim especial de tributació consolidada per simplificar-lo i donar-li més seguretat jurídica. La regulació era excessiva i es prestava a confusió, ja que es regulaven certs elements essencials de forma autònoma, com si es tractés d'un altre tribut.

En quart lloc, es millora el règim especial de les societats de tinença de participacions en entitats estrangeres. En cinquè lloc, s'introdueixen uns incentius significatius respecte de la creació de llocs de treball i noves inversions, l'objectiu dels quals és potenciar el creixement del teixit empresarial de les empreses andorranes. En sisè lloc, se simplifica la regulació del pagament a compte, i se n'estableix l'obligació en un moment que no coincideixi amb la liquidació del tribut. També es regula l'obligació de fer un pagament a compte el primer any d'aplicació de l'impost, i com que no hi ha base ni quota de tributació l'any anterior, aquest pagament es calcula sobre un percentatge que s'aplica al resultat comptable de l'exercici immediatament anterior. Per als obligats tributaris que s'acullin al règim especial de la determinació objectiva de la base de tributació, el percentatge de càlcul és diferent per cada tipus d'activitat, i s'aplica sobre la xifra d'ingressos corresponent al darrer any. En setè lloc, es deroga la disposició derogatòria de la Llei de l'impost sobre societats pel qual es deixava sense efecte la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques, i com a conseqüència s'ha de mantenir aquesta taxa, en els termes que es ve aplicant fins a la data.

Com a darrer aspecte, i amb una rellevància especial, aquesta Llei deroga la disposició final segona de la Llei de l'impost sobre societats que modificava la Llei 21/2006, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries. Així, amb aquesta derogació, les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles o drets sobre aquests béns resulten subjectes a l'impost sobre les plusvàlues. Tanmateix, la determinació de la base de tributació en l'impost sobre societats preveu tot el benefici de les entitats, fet pel qual les plusvàlues derivades de béns o drets de naturalesa immobiliària resultaran subjectes als dos tributs a la vegada. Amb l'objectiu

d'evitar la doble imposició que es produeix per aquest fet, l'import de la quota satisfeta per l'impost sobre plusvàlues es dedueix de forma total de la quota de l'impost sobre societats, inclús en els casos en què la quota del primer tribut sigui superior a la que correspon per la plusvàlua en el segon tribut, el de l'impost sobre societats. Així, s'aconsegueix que no hi hagi doble imposició i es pugui mantenir l'actual model de tributació dels guanys que procedeixen de béns o drets d'aquesta naturalesa.

Aquesta Llei es compon de 30 articles i una disposició final.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.